

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Fortuna Sp z o.o. (sag C-213/11), Grand sp. z o.o. (sag C-214/11) og Forta sp. z o.o. (sag C-217/11) mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Polen)

(Forenede sager C-213/11, C-214/11 og C-217/11) ⁽¹⁾

(Det indre marked — direktiv 98/34/EF — tekniske standarder og forskrifter — informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter — spilleautomater med mindre gevinster — forbud mod ændring, forlængelse og meddelelse af driftstilladelser — begrebet »teknisk forskrift«)

(2012/C 295/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fortuna Sp z o.o. (sag C-213/11), Grand sp. z o.o. (sag C-214/11) og Forta sp. z o.o. (sag C-217/11)

Sagsøgt: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — fortolkning af artikel 1, punkt 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204, s. 37), som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006 — begrebet »teknisk forskrift« — national forskrift, der forbyder ændring af tilladelse til at drive virksomhed med automatisk spil med mindre gevinster for så vidt angår stedet for udbud af spil

Konklusion

Artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at nationale bestemmelser som dem, der er omhandlet i lov om hasardspil (ustawa o grach hazardowych) af 19. november 2009, der kan begrænse og endog gradvist gøre det umuligt at udbyde automatisk spil med mindre gevinster andre steder end i kasinoer og i spillehaller, kan udgøre »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse, hvorom udkast skal fremsendes i henhold til direktivets artikel 8,

stk. 1, første afsnit, forudsat at det godtgøres, at de nævnte bestemmelser udgør betingelser, der kan influere betydeligt på det pågældende produkts natur eller afsætning, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — AB Lietuvos geležinkeliai mod Vilniaus teritorinė muitinė og Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen)

(Sag C-250/11) ⁽¹⁾

(Fritagelse for toldafgifter og moms på indførte varer — brændstof, der er indeholdt i landmotorkøretøjers normale tanke — begrebet »motorkøretøj« — lokomotiver — vejtransport og jernbanetransport — ligebehandlingsprincippet — princippet om neutralitet)

(2012/C 295/20)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AB Lietuvos geležinkeliai

Sagsøgte: Vilniaus teritorinė muitinė og Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — fortolkning af artikel 112 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1) og af artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EUT L 324, s. 23) — fortolkning af artikel 82, stk. 1, i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder

(EFT L 105, s. 38), og artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292, s. 5) — indførsel, med fritagelse for betaling af told og moms, af brændstof i tanke på motorkøretøjer beregnet til landtransport — selskab der på en tredjestats område har fyldt diesel i de normale brændstoftanke på selskabets lokomotiver — begrebet motor-køretøj beregnet til landtransport

Konklusion

Artikel 112, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1315/88 af 3. maj 1988, artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, artikel 82, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, som ændret ved Rådets direktiv 88/331/EØF af 13. juni 1988, og artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på lokomotiver.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Ainārs Rēdlihs mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-263/11) (¹)

(Sjette momsdirektiv — direktiv 2006/112/EF — begrebet »økonomisk virksomhed« — levering af træ som kompensati on for stormskader — ordning med omvendt betalingspligt — manglende registrering i registret over afgiftspligtige personer — bøde — proportionalitetsprincippet)

(2012/C 295/21)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ainārs Rēdlihs

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 4 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) og af artikel 9 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begreberne afgiftspligtig person og økonomisk virksomhed — levering af træ udført af en fysisk person, der er ejer af en skov til personlig brug, for at afhjælpe stormskader — overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af en national foranstaltning, hvorefter undladelse af at lade sig registrere i registret over merværdiafgiftspligtige personer straffes med en bøde, der svarer til det afgiftsbeløb, som normalt skulle betales af værdien af de leverede goder, selv om denne person ikke skulle have betalt afgiften, hvis denne havde ladet sig registrere i nævnte register

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006, skal fortolkes således, at leverancer af træ foretaget af en fysisk person med det formål at afhjælpe følgerne af et tilfælde af force majeure er en udnyttelse af et materielt gode, som skal karakteriseres som »økonomisk virksomhed« i denne bestemmelses forstand, når disse leverancer foretages med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter. Det tilkommer den nationale ret at vurdere samtlige faktiske omstændigheder i sagen ved afgørelsen af, om udnyttelsen af et materielt gode, såsom en skov, udøves med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at det ikke kan udelukkes, at en national retsfor skrift, som tillader, at en privatperson, der har undladt at opfylde sin forpligtelse til at lade sig registrere i registret over merværdiafgiftspligtige personer, og som ikke er betalingspligtig for denne afgift, pålægges en bøde, der er fastsat ved anvendelse af den normale sats for merværdiafgiften på værdien af de goder, som er blevet leveret, er i strid med proportionalitetsprincippet. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om sanktionens beløb går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at sikre en korrekt opkrævning af merværdiafgiften og at undgå svig, henset til sagens omstændigheder og særlig det faktisk pålagte beløb og en eventuel foreliggende svig eller fordrejning af den anvendelige lovgivning, der kan tilregnes den afgiftspligtige person, som er blevet pålagt sanktioner for manglende registrering.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.